

Sveti Nikola

joi, 18 ianuarie 2018

Sveti Nikola je bio biskup u 4. stolje u po Kristu, a njegova pri a odavno je poznata u cijelom svijetu.

6. prosinca je tradicionalni kršćanski blagdan svetog Nikole, jednog od najomiljenijih katoličkih svetaca. Djeca diljem svijeta uvijek rado do ekaju njegov blagdan ostavljaju i svoje omiljene izmice ili arapice na prozoru no prije toga, jer znaju da će ih sveti Nikola napuniti slatkim poklonima dok oni spavaju. Ali to, samo ukoliko su bili dobri i poslušni tijekom godine!

Ponekad, sveti Nikola zna ostaviti dodatne darove toj djeci u kolutima ili u crkvama. U Klokoti u i Lupaku, na primjer, velika je radost vele asnih Petra Dobre i Mariana Tincula kada u zori ovog blagdana otkrivaju u mjesnim crkvama slatkiše i druge razne poklon i e. Raduju se jer znaju da su i ove godine djeca u njihovim župama bila dobra i poslušna te ih je upravo zato sveti Nikola nagradio.

Sveti Nikola rođen je u Patari, u Maloj Aziji u 3. stolje u. Shvatio je kako je jedini životni put – ljubav prema Bogu i bližnjem. S tom je ljubavi bio udao i zbog nje je proglašen svetim. U svom životu uvijek se borio protiv nepravde i za ljubav prema bližnjemu u kojem je prepoznao Boga. Iscrpljen pokorom i poslovima umire 6. prosinca 327. godine te je pokopan u Miri, gdje se i danas nalazi sarkofag u koji je neko bilo položeno njegovo tijelo. Zbog turskih osvajanja tijelo mu je preneseno u talijanski grad Bari gdje se i danas nalaze njegove relikvije.

Brojne su legende obavijene oko biskupa i sveca Nikole, ali sve one imaju duboko značenje za život. Za titnik je pomoraca, putnika, trgovaca, ribara i siromasnih. Bio je poznat po mudrosti i plemenitosti, a iz ljubavi prema ljudima prodao je sav svoj imetak i dijelio ga siromasima. Upravo se zbog toga i smatra titnikom siromasnih. Prema narodnom vjerovanju, bio je i udesa. Poput Isusa smiruje uzburkano more i zato je za titnik mornara. Svojim blagoslovom ozdravlja dijete kojem je zapela riblja kost u grlu, te ga nazivamo i za titnikom djece.

Danas je poznat kao lik koji djecu obraduje svojim darovima. Ta tradicija vuče korijene iz jedne legende koja kaže da je u blizini roditeljske kuće svetog Nikole živio nekad bogat – ovjek, koji je, izgubivši carsku službu, izgubio i sav imetak. Imao je tri lijepe kćeri, ali ih nije mogao udati. Stoga je odlučio trgovati njihovom ljepotom i mladošću; u tako da ne bi zaradi. Kćeri su molile za spas svoje – asti i – tenja. Sveti Nikola nekako je doznao za odluku nesavjesnoga oca pa je uzeo vrećicu i napunio je dukatima, umotao u platno i potajno ubacio dukate kroz prozor. Otac onih djevojaka za uдио se kad je ujutro našao tako veliki novac, ali, vidjevši kako je svota dovoljna, – ak i prevelika da – asno uđu jednu kćer, opremio je i dade joj miraz. Jednog jutra, dogodi mu se da naše i drugu vrećicu sa zlatnicima, tako da je spremio i drugu kćer.

Kad je i to bilo gotovo, sve mu je – to govorilo, da – e onaj dobrotvor i po treći put do i pa ga je u – sjedi – ekao nekoliko noći. Nikola je vidio da ga otac djevojaka – eka, pa se domislio, popeo na krov i zlatnike ubacio kroz dimnjak. Kako su se na otvorenom ognju – tu su – ile – arape, zlatnici su pali u njih, i od tuda dolazi stavljanje poklona bilo u – arape ili izmice.

Nakon toga tradicija se raširila po cijeloj Europi i Sjevernoj Americi, ali s različitim tumačenjima i nazivima. U Engleskoj je Saint Nicholas, u Njemačkoj Sinterklaas, a u Poljskoj Mikula. Iz Nikoline tradicije, razvila se i tradicija Djeda Božićnjaka, koji se javlja za Božić.

Sveti Nikola nam je uzor kojega bismo trebali nasljedovati i svakodnevno tako oplemenjivati svoje živote.

Daniel Lucacela